

LOISKE

satahanka 2008
LEIRILEHTI 1

Avajaishuumaa s. 7

Alukset saapuivat s. 8

Leiri ei syntynyt yhdessä yössä s. 7

Satahanka XI on aluillaan, ilma näyttää hyvältä ja Itämeren aallot loiskivat kutsuvasti. Mikä olisikaan parempi tapa viettää kauniita kesäpäiviä kuin leireillä mukavien partiostäviön kanssa saaristomme henkeäsalpaavissa maisemissa. Jopa vanhoutunutta maakrapua houkuttavat valkoiset purjeet ja tervan tuoksu.

Meripartio on innostava ja monipuolinen harrastus, jossa pystyy myös kehittämään itseään. Suomen Partiolaiset on maamme suurin meritaitojen kouluttaja. Venekuntalaiset oppivat turvallisesti purjeiden ja merenkulkulaitteiden käsittelyä aluksilla, navigointia, ohjailua ja merenkulun sääntöjä.

Partiossa pääsee kokeilemaan monenlaisia asioita ja lajeja miellyttävässä ympäristössä. Jokaisella on mahdollisuus lähteä merille ja purjehdintaan lippukuntien veneillä, ei ole väliä sillä, mitä välineitä esimerkiksi kotona on. Kaikkea ei tarvitse hankkia. Partioinnin ei pohjimmiltaan pitäisi olla välineurheilua. Satahanka XI:llä kiinnitetään huomiota merien suojeluun; jokainen voisi miettiä omia partiokuluttajatottumuksiaan ja ekologista jalanjälkeään.

Itsensä kehittämistä, ystävyysrakentamisesta yli rajojen ja luonnon rakastamista ja suojelua on helppo toteuttaa tälläkin leirillä. Muistakaa myös rentoutua ja nauttia. Ikimuisista Satahanka XI:tä!

Loiskeet

Jouni tietää	3
Kohti Satahankaa	4
Felpham Sea Scouts	5
Minihaastattelu	6
Avajaisten huumaa	7
Karhuja ja valaita	8
Gallup	9
Smile!	10
Sarjis	10
Viisikko lähtee merille	11
Meripartioinnin historiaa	12
Loiskooppi	14
Loiskeloota	15
Menovinkit	16
Loisketiedotus	16

Loiske 01

Satahanka 2008
Suomen Partiolaiset
Töölönkatu 55
00250 Helsinki

Painettu Painolassa
Painosmäärä: 600

Päätoimittaja/taitto:
Jussi Elo

Varapäätoimittaja:
Maija-Liisa Laukkanen
Toimitussihteeri:
Sanni Löflund

Toimitus:

Karoliina Tavi
Sami Havukainen
Anne Kekkonen
Marianne Muljunen
Laura Strandén
Topi Huuskonen
Saara Ilvessalo
Jenna Ankelo
Eevamari Lehtonen
Sanna Kivimäki
Laura Rantanen

JOUNI RIIHELÄ tietää, miten suurleiri toimii

Partio vei Jouni Riihelän mukanaan seitsemänvuotiaana kun hän liittyi Ekin Partioon Mikkeliissä. Ekin partion jäsen hän on vieläkin ja toimii leirinjohtajana tällä Satahangalla. Lukuisat Satahangat ovat tuoneet runsaasti kokemusta ja erilaiset tehtävät ovat tulleet tutuiksi.

– Hyviä leirimuistoja on vaikea pistää arvojärjestykseen, mutta yksi parhaista Satahangaka-muistoistani on varmasti ollut viettäessäni koko viikon vesillä purjehtien ja opettaen innokkaille nuorille perusasioita merenkäynnistä ja purjehimisesta, Jouni muistelee.

Jo neljällä meripartiolaisen suurleirillä, Satahangalla, erilaisissa työtehtävissä toiminut Riihelä kertoi leirinjohtajan pestin kiinnostaneen jo siitäkin syystä, että sitä hän ei vielä ole kokeillut. Kun nyt haettiin leirille kipparia, Riihelä ilmoittautui vapaaehtoiseksi.

– Ura Satahangalla on ainakin jollain tapaa nousujohteinen. Kun aloittaa pienemmästä ja jatkaa pikkuhiljaa isom-

piin ympyröihin, tulee leirinteko tutuksi ja voi sitten löytää itsensä näin leirin johdostakin. Mutta eihän tämä leirin johto mitään yksin puurtamista ole, en minä itse ole mitään munkkeja ostellut tai ruokaa tee, vaan suuren työn tekevät noin 400 palveluleiriläistä, jotka mahdollistavat kaiken sujumisen. Tärkeää minun työssäni on johtaa ihmisiä ja saada tiimi toimimaan hyvin, Jouni kuvailee pestiään.

Ennakko-odotuksia Riihelällä ei ole liikaa. Totta kai jokaisesta leiristä halutaan edellistä parempi ja se on mielessä tälläkin kertaa. Tarkoituksena on tehdä leiristä turvallinen seikkailu kohderyhmälle eli 12–17 -vuotiaille nuorille, jotka tulevat Satahangalle seikkailemaan ja kokemaan uusia hienoja asioita turvallisuudessa ja varmassa ympäristössä. Tietenkin myös merihenkisyys ja merellinen ilmapiiri ovat oleellisia leirin kulun kannalta, ja tässä Riihelän mukaan on onnistuttukin. – Hienoa on runsas alusten lukumäärä, hän iloitsee.

Minkäänlaisia uhkakuvia Riihelä ei halua vielä maalailta seinälle vaan kertoo hyvän turvan pitävän huolen tapaturmien sattuessa: ”Ainahan on onnettomuuden mahdollisuus, varsinkin näin monen ihmisen kokoontuessa. Mutta kun pään pitää kylmänä, selviää varmasti suuremmista ongelmista.”

Sade on onneksi väistynyt leirin tieltä, ja Riihelä mainitseekin, että Satahangalla ei ole historian varrella pahemmin edes ripotellut. Muutaman vuoden takaisen suurleirin jälkeen kaikkeen on kuitenkin varauduttu; sateen sattuessa tavarat saadaan kuiviksi ja telттаakaan ei tarvitse pitää vesilammikossa.

Kaiken kaikkiaan Riihelä on tyytyväinen leirin kulkuun ja suunniteluun jo heti ensimmäisestä leiripäivästä alkaen. Aurinko paistaa ja elohopea kipuaa korkealle mittareissa.

– Onhan se välillä ollut aikamoista säätämistä, mutta kokonaisuus on hallinnassa. Ja sehän se on kaikkein tärkeintä, Jouni summaa leirin tilanteen.

Teksti: Eevamari Lehtonen
Kuva: Kai Koskinen

kohti satahankaa

Hei!

Olen Marianne ja tässä pieni tarina siitä, miten päädyin Satahangalle.

Toimin partionjohtajana Joensuuassa, lippukunnassa nimeltä Karjalan Tytöt. Lippukuntamme on täysin tavallinen maakrapuille tarkoitettu yksikkö, joka iloisesti viettää leirejään syksyisin ja talvisin omalla majallaan Jyrinjärven rannalla.

Aluksi leirille lähtö ei ollut ollenkaan itsestäänselvyys, mutta pikkuhiljaa sopiva johtajaporukka päätti lähteä ja minä heidän mukanaan. Toisaalta olen halunnut tutustua paremmin meripartiolaisten toimintaan, ja mikä olisi parempi tilaisuus kuin Satahanka!

Rahaa leiriä varten keräsimme joulupaketoinnilla. Mukavaa puuhaahan se oli joulun alla kääriä toinen toistaan monikulmaisempia paketteja kauniiksi lahjapaketeiksi. Pitkin kevättä me lähtivät valmistauduimme henkisesti matkaa varten ja väänsimme pitkään kättä siitä, onko menopeli auto vai juna. Lopulta päädyimme lähtemään autolla, olihan matkaan lähdössä sopivasti ajokortillisia johtajia.

Minun työtehtäväni leirillä on leirilehdessä. Moni työtehtävästä kuulosti mielestäni hauskoilta, mutta onneksi ykkösvalintani meni läpi ja päädyin rustaamaan hauskoja juttuja lehteen leiriläisten iloksi. Tänä kesänä Turku onkin tullut jo hieman tutuksi, ja nyt kolmas kerta toden sanoo. On mukavaa tulla välillä toiselle puolelle Suomea leireilemään ja tutustumaan uusiin ihmisiin. Tahtoisin kovasti tutustua viikon aikana myös ulko-

maalaisiin partiolaisiin. Pitänee vaan rohkeasti mennä juttelemaan ja kokeilemaan, kuinka se englanti taipuu aitojen brittien kanssa.

Toivottavasti kaikki ovat valmistautuneet huimaan Satahankaan sillä sellaiseksi uskon sen muodostuvan.

Jännittävää ja myötätuulista leiriä kaikille.

Teksti: Marianne Mujunen

Kuva: Kai Koskinen

Satahangalle voit tulla myös veneellä, vesitasolla, riksalla tai polkupyörällä.

1st Felpham

sea scouts go to Finland

On the 27th July a group of 14 intrepid sea scouts from Felpham are going to Finland along with two sea scouts from Somerset and two from Scotland. The group will be attending Satahanka 2008 as a part of a multi national camp. During their visit they will be doing several activities including sailing and kayaking in the Finnish archipelago. A few diehards will then be staying on to live for a few days with Finnish families enjoying the Finnish way of life.

1st Felpham is a well established group which is recognised by the Royal Navy. The team representing the UK is a part of a much larger group of over 100 Cub Scouts, Beavers and

Explorers who will be wishing the team well on the expedition. The team itself is well prepared having learnt skills such as sailing, kayaking, orienteering and survival with the group that is stationed 200 meters from the sea. The unit prides itself on having it's own fleet of sailing dinghys and safety boat which can be seen every Wednesday evening in the summer off Felpham sailing club. Many of the group have been on summer camps to HMS Bristol a navel training ship docked in Portsmouth harbour where they have enhanced their skills and got recognised sailing, power boating and other skills whilst living on board ship.

Lewis Powell, the nominated press correspondent for the team, will be giving a full update on his return; he will also be interviewed by the Finnish press when he arrives in Finland to tell them about 1st Felpham and what they do.

Text by: Lewis Powell

international scouts arrived at satahanka

The first time Felpham Sea Scouts heard about Satahanka was from a German scout leader. Before Satahanka English scouts had lots of meetings but finally the wait was over and they arrived at Satahanka late in the Sunday evening. The trip took almost the whole day since distances are long. Lewis Powell, 13, and Jack Jordan, 14, told that they've only once met other sea scouts and this is their first time at an international sea scout camp. Immediately after coming to Sauvo the boys spotted a whole host of differences compared to British scout camps. The Finnish food naturally differs from the food in England. Also the forest environ-

Felpham Sea Scouts getting ready for the trip to Finland.

ment amused the boys because in England they are used to more industrialized places. - And the ants are a lot bigger, states Jack.

Text by: Jussi Elo

Picture: Lewis Powell

minihaastattelu

VAKIOLOISKIJAT

1. Kuka olet?

Sami, 13, Uudenkaupungin Merihait-lippukunnasta, Kaija-alaleiristä.

2. Tehtäväsi leirillä?

Leiriläinen.

3. Miksi lähdit Satahangalle?

Koska tykkään leirielämästä.

4. Parasta leirillä?

Tunnelma.

5. Tärkein leirivaruste?

Makuupussi.

6. Kiinnostaako jokin merellinen ammatti, mikä?

Luotsi, koska ne on hyödyllisiä.

7. Moottori- vai purjevene?

Moottori.

1. Kuka olet?

Sanni, 15, Järvisisseistä, Silakk-alaleiristä.

2. Tehtäväsi leirillä?

Venekunnanjohtaja.

3. Miksi lähdit Satahangalle?

Koska kaverit kehuivat sitä ja kaikkea pitää kokeilla.

4. Parasta leirillä?

On rentoo ja mukavaa, ei tylsää.

5. Tärkein leirivaruste?

Hammasharja.

6. Kiinnostaako jokin merellinen ammatti, mikä?

Ei, mutta niihin on mukava tutustua.

7. Moottori- vai purjevene?

Purjevene.

suurleiri ei synny yhdessä yössä

Vaikka Satahanka alkoikin virallisesti 28.8.2008, on sitä valmisteltu jo useiden vuosien ajan. Leirin johtajisto on pitänyt lukuisia palavereita, ohjelmia on suunniteltu ja vapaaehtoista työvoimaa rekrytoitu. Myös leirialueella on alkanut tapahtua ennen varsinaista leiriä. Perjantaina 25.8. alkoi Satahanka XI:n rakennusleiri, johon osallistui yli sata palveluleiriläistä.

Rakennusleirin johtaja Vesa Ruohomäki kertoo kaiken sujuneen mallikkaasti: "Porukka toimi hyvin yhteen, kaikki olivat valmiita tekemään sen minkä pystyivät ja enemmänkin. Leirin kokoaminen on ollut valtava operaatio. Rakennustehtäviin saatiin taitavia ihmisiä muun muassa edellisiltä Satahangoilta, mutta myös täysin uusia ihmisiä oli mukana."

Myös tarvikkeita rakenteluun jouduttiin haalimaan kasaan useista eri paikoista, kaikki toimitukset eivät edes koskaan saapuneet perille. Muun muassa sähköjohtojen kanssa on ollut ongelmia, mutta kekseliäät rakentelijat ovat selvinneet kaikista haasteista.

Teksti: Sanni Löflund

Avajaisissa päästiin muun muassa huutamaan ja hassuttelemaan isosti.

avajaisten huumaa

SIKSI OI

Leirin avajaisiin saavuttiin Satahanka-laulun melodian säestyksellä. Ohjelma päästiin aloittamaan, kun alaleirien väki oli istunut paikoilleen.

Aluksi lavalla nähtiin Satahanka-leirien historiaa teatterin keinoin. Yleisölle selvisi esimerkiksi, että Raumalla järjestetyllä leirillä satoi kuin Taruksella konsanaan.

Leiri avattiin virallisesti punaisen nauhan leikkaamisen ja puheiden saattelemana. Jokainen kansallisuus toivotettiin tervetulleeksi omalla kielellään.

Illan ohjelmaan mahtui myös paljon merihenkisiä yhteislauluja. Tunnelmaa kohottivat eri puolilta Suomea ja maailmaa tulevien huudot ja aallot. Suomalaisia tosin hieman ihmetytti muista maista tulleiden partiolaisten tapa taputtaa hienoilta ohjelmanumeroille. Luultavasti he eivät vain tienneet, että täällä niin ei yleensä tehdä.

Iltaohjelma huipentui leiritulen sytytykseen ja sen viemiseen jokaiseen alaleiriin.

Ennen siirtymistä alaleireihin ja ilta-palalle laulettiin vielä se tutuksi tullut melodia "Oi Satahanka" ja huudettiin leirin huuto. Sen jälkeen leiriläiset purkauituivat katsomosta yhtä hyvässä

järjestyksessä kuin saapuivatkin – paitsi palveluleiriläiset, joilla ilmeisesti on lyhyt pinnana...

Teksti: Laura Rantanen ja Sanna Kivimäki

Kuva: Kai Koskinen

Karhuja ja valaita

Johtaja- ja vaeltajakahvila Yön Silmä Wanha valas järjestää joka toinen ilta ohjelmaa vaeltajille ja johtajille ja vuoroiltoina ainoastaan vaeltajille (17-22-vuotiaille) uusien ikäkausien mukaan. Ohjelma pidetään salassa ja vain saapumalla paikalle saat kokea elämyksiä. Yön Silmän ilmoitukset tunnistat valaasta ja erityisesti vaeltajille suunnatun ohjelman erotat karhusta. Seuraa ilmoituksia, niin perillä tapahtumista.

Teksti: Sanna Kivimäki

Kuva: Jussi Elo

Karhu ja valas halivat toisiaan, mutta vain, kun muut eivät näe.

kohtaamispaikkana MERIMIESKIRKKO

Merimieskirkko on organisaatio, jolla on toimipaikkoja kaupungeissa, joissa käy paljon merimiehiä. Kirkoissa on mahdollisuus hiljentyä, mutta myös esimerkiksi lukea kotimaan lehtiä, pitää yhteyttä kotiin ja majoittua. Merimiesten lisäksi niiden palveluita hyödyntävät myös esimerkiksi rekkakuskit ja interreilaajat. Merimieskirkot järjestävät ohjelmaa myös paikallisille suomalaisille, esimerkiksi rippikouluja ja joulunviettoa.

Myös Satahangalla on mahdollisuus vieraillla merimieskirkossa. Joka aamu ja ilta on mahdollisuus hiljentyä hartaudessa tai vaikka lukea päivän lehdet kahvikupin ääressä. Papin pitämiin hartauksiin voivat osallistua kaikki kristillisiin seurakuntiin kuuluvat.

- Kannattaa tulla tutustumaan ja rauhoittumaan, mainostaa merimieskirkon vastaavana toimiva Aki Mäki.

Teksti: Laura Rantanen

veneiden apuna satamatoimisto

Satamajohtaja Pauli "Papu" Mäkinen johtaa kymmenen hengen satamaporukkaa, joista kuusi on satamatyöntekijöitä ja neljä teknisiä osaajia. Satamatoimiston johtajana toimii Tarja Mäkinen.

Leirille on saapunut 21 erilaista, -kokoista ja -tyylistä venettä. Osa niistä on purjeveneitä ja osa täysin moottorilla toimivia. Kaikki veneet ovat suomalaisia.

Satamatoimisto on rakentanut laiturit merenkululaitoksen avustuksella. Sataman porukka on mukana myös organisoimassa alaleirien purjehdusohjelmaa. Leiriläiset ilmoittautuvat satamatoimistoon, josta toimiston henkilökunta jakaa heidät pieniin ryhmiin ja veneisiin. Purjehduksille veneisiin on järjestetty kaikille yhteistä, pakollista ohjelmaa, jonka lisäksi jokaisella veneellä voi olla myös omaa mukavaa toimintaa. Satamatoimiston väki huolehtii myös veneiden päällystön tarpeista ja toiveista sekä vastailee kaikkiin mahdollisiin ja mahdottomiinkin kysymyksiin.

Teksti: Jenna Ankelo

gallup

Teksti: Jenna Ankelo

Kuvat: Eevamari Lehtonen

kolme tärkeintä asiaa,
jotka pakkasit mukaasi
leirille?

uteluoloiske

Tassos, Greece, KAIJA
- Camera
- Cup
- Sunglasses

Hilla, Malla ja Jenni,
PALVELULEIRI/KUTTERI
- Nestori (sienen muotoinen tyyny)
- Taskulamppu
- Makuupussi

Ville Majasaari, PORIN RUORIPOJAT
- Ruokailuvälineet
- Partiohuivi
- Purjehduskengät

Elina, MERITURVA
- Hyttysmyrkky
- After Sun -voide
- Minttukrokanttisuklaa

smile saatat olla televisiossa!

Tiedotusvälineet kävivät vierailemassa leirillämme heti maanantaikeskipäivän alkajaisiksi. Muun muassa Nelosen, Turun Sanomien ja Ylen toimittajat olivat yllättävän hyvin perillä partioliikkeen toiminnasta, sillä perinteisiltä "Autatteko te mummoja tien yli?" - tai "Partiohan on lähinnä solmujen solmimista, eikös?" -kysymyksiltä vältyttiin.

Leirin johto, johon kuuluvat tuntevat jo olevansa eräänlainen perhe, painotti vapaaehtoistoiminnan, merihenkisyyden, merellä olemisen ja laivaston olevan olennaisia osia yhdenneen-toista Satahangan onnistumisen kan-nalta. Merelliset ammatit näkyvät selvästi toimintapisteis-sä ja muussa ohjelmassa koko viikon ajan, joten purjehdus, jol-lailu, melonta, merelliset käden-taidot ja radioviestintä eivät jää yhdellekään osanottajalle vie-raiksi. Leiriläiset eivät pitäneet edes ajatusta meriammatista tu-levaisuuden leipätyönä mahdot-tomana.

Tiedotustilaisuudessa leirin johtaja kertoi vuosien varrella tapahtuneiden muutosten Sata-

hangoilla olleen mielenkiintoista seurata-vaa. Laadun, aluskannan ja koulutuk-sen kehitys on innostanut ja antanut uutta pontta leirien henkeen. Käynnissä olevan Satahangan seitsemästä maasta tulevat ulkomaalaiset otetaan myös mielenkiin-nolla vastaan; leiriläiset odottavat tutus-tuvansa uusiin ihmisiin yli rajojen ja sitä kautta myös vieraisiin partiokulttuureihin ja tapoihin.

Suomen Partiolaisten puheenjohtaja Erja Salo mainitsi Satahangan aloittamisen o-levan tämän kesän kohokohta. SP:n väki ihasteli Kutteri- ja Silakka-alaleirien intoa käyttä käsidesiä ja järjestäytyä tasaisiin ruokajonoihin. "Kyllä minä lapseni tänne jättäisin", kuului puheenjohtajan luotta-muslause. Samankaltainen vapaaehtoin-en järjestys on kuulemma viimeksi nähty 1960-luvulla, joten kaikki 1200 leiriläistä saavat nyt olla itsestään ylpeitä – jatkaa samaan malliin, alaleirit!

Leirijohto oli ilmeisesti SP:lta saaman-sa karkit ansainnut, sillä media oli tyy-tväinen leiriltä kertyneeseen suureen in-formaatio- ja kuvamäärään. Pää pilvissä leirialueella kulkeneet saattavat kotiin palattuaan yllätyksekseen löytää oman kuvansa esimerkiksi paikallislehden kan-nesta.

Teksti: Saara Ilvessalo

Sarjakuvaa

Sarjis: Sami Havukainen

VIISIKKO lähtee merille

Noin kello varttia vaille kuusi, Satahanka-leirin ensimmäisenä päivänä, viisi veikkoa astui sulavasti laiturille. Oikeammin kyllä vain jokseenkin sulavasti, sillä kevään kokouksissa pakerettu ja raskaahko merimiesarkku vaati sentään melkoisia ponnistuksia, kun sitä siirrettiin purjeveneestä (toisen veneen kautta eli yhteensä kolmen kaiteen yli, auh!) laiturille. Keitä nämä vekkulit – ja useimmiten nälkäiset – kaverit oikeastaan ovat, ja mistä he tulevat?

Haagan Eräveikot Pääkaupunkiseudun Partiolaisista käynnistelevät meritointia lippukunnassaan, ja maineikas (?) Mahtikettu-tarpojaryhmä, Aarne, Joonas, Samuli ja Santeri, sai kunniatehtäväkseen edustaa lippukuntaa kansainvälisellä meripartiroleirillä. Muut tallaavat vielä turvallisesti maata Pääpa:n Aihki-leirillä; Satahangalle pääsy vaati sen sijaan Ketuilta täkin, ja joskus myös epähuomiossa tunnetusti erittäin liukkaana foka, tallausta merimiestaitojen harjoittelun tiimellyksessä.

Sheila, Santerin mummin vene, kuljetti kumppanukset Turusta kuvankauniiseen Aariston huvivenesatamaan sunnuntaiyöksi. Tuuli olisi voinut puhalttaa hie-man lujemmin, mutta enemmän matkaa hidasti kolme erilaista vetoankkuria:

Joonas, Samuli ja lopulta myös ryhmän vetäjä Tonppa halusivat nimittäin kaikki veneen perään liiveissä ja köydessä, jota ei uhkailusta huolimatta salaa katkaistu – nykimistä ja muuta kiusaa yhtä kaikki harjoitettiin sydänten kyllyydestä. Seuraava päivä merillä sujui enimmäkseen näkymätön kolmio keulastaakissa, kun tuuli tuiversi perin uskollisesti suoraan vastaisesta, kompassin vaihtelevasta asteluke-masta huolimatta.

Leirillä Aarnen tunnistaa maastohousuista, Joonan erittäin merellisestä kielenkäytöstä, Samulin "HEV 1" -kyltistä ja Santerin vauhdikkaita aurinkolaseista. Tonppa erittäin todennäköisesti etsii kadonnutta tavaraansa työleirissä. Eräveikkojen meriviiri sen sijaan jäi kuin jäikin kesäkuntoisen kolon tavara-röykkiöiden uumeniin, mutta jos nämä tuntomerkit eivät vielä riitä, terästä korvasi stadilaiselle huudolle: "DÄNG-DÄNG-DÄGÄ-DÄÄ, HAAGAN ERÄVEIKOT, ÄÄ!" Vaikka viimeinen pitkä vokaali ei avajais-ten laululeikin perusteella suomen kieltä kai olekaan, huhutaan, että se kuuluisi oikein erityisen hyvin!

Teksti: Tom Henriksson

meripartioinnin historiaa

"Olen iloinen, että niin monet partiopojat ovat ryhtyneet meripartiolaisiksi."

– Lordi Robert Baden-Powell

Meripartion historia on yhtä vanha kuin itse partioliikkeenkin. Vesipartioinnin, kuten sitä pitkään Suomessa kutsuttiin, juuret ovat B-P:n ajatuksissa ja nuoruudenkokemuksissa. Meripartio ei aivan alussa eronnut muusta partioinnista, mutta ensimmäisen kerran jo vuonna 1910 Englannissa meripartiolaisten järjestäytyivät omaksi toimintamuodokseen. Samana vuonna tiedetään Suomessa harrastetun partioveneilyä.

Partiotoiminnan uuden nousun myötä vuonna 1917 meripartiotoimintakin virisi sangen nopeasti. Ensimmäiset varmasti meripartioliippukunniksi luettavat olivat ruotsinkielisiä: Ålands Sjöscouts, Hangö Sjöscoutkår ja Helsingfors Vikingagossar. Varsin pian toiminta levisi myös suomenkielisten partiolaisten keskuuteen. 1910-luvun lopulla ja seuraavalla vuosikymmenellä liippukuntien määrä kasvoi jo tasaisesti ja meripartiotoiminta käynnistyi eri puolilla rannikkoseutua.

Seuraava vuosikymmen oli partioinnin erikoisalojen, siis myös meripartioinnin, kannalta varsin voimakasta nousun aikaa. Meri- ja järvipartiolaisten säännöt vahvistettiin ensimmäisen kerran vuonna 1933 Suomalaisen partiopoikaliiton sääntö- ja pysyväismääräyskokoelmassa ja myös meripartioalan erityinen oma koulutus alkoi. Partiopoikaliiton ensimmäiseksi meripartio-ohjaajaksi valittiin vuonna 1937 Rafael Helanko. Tämä merkitsi käytännössäkin meripartion tunnistamista partioinnin itsenäiseksi toimintamuodoksi.

Satahangan historiaa

Meripartiointi kehittyi jokseenkin epäonnistuneesta markkinoinnista huolimatta. 1950-luvun alussa voimistuneen yhteistyön tuloksena kaikki suomalaiset meripartiolaiset saattoivatkin kokousta ensimmäiselle yhteiselle Satahanka-leirilleen. Leiri järjestettiin elokuun alussa 1955 meripartion uuden suurkaupungin Turun lähistöllä, Paraisen Mustfinnössä. Käsitteeksi kohonnut Satahanka-nimi on peruja Kalevalasta, jossa Sammon ryöstön jälkeen Lemminkäinen kuvailee takaa-ajavaa Pohjan purtta ystävilleen:

"Jo tulevi Pohjan pursi, Satahanka hakoavi! Sata on miestä soutimilla, tuhat ilman istumassa!"

Satahanka oli Louhen rakennuttama Pohjan pursi, sotavenhonen, jossa oli sata hankainta ja sata miestä soutamassa.

Ensimmäinen Satahanka oli merkittävä rajapyykki meripartiotoiminnan yhtenäistymisen kannalta. Sitä seurasi toiminnaltaan hyvin vahvaksi kohonnut 1960-luku. Toinen Satahanka-leiri pidettiin Helsingin edustalla vuonna 1960. Satahanka II muistetaan erityisesti koulutuksen ja yhteishengen luojana. Järjestykseltään kolmas Satahanka, ensimmäinen poikien ja tyttöjen yhteinen, pidettiin Rymättylän Pähkinäisissä. Yksi tämän leirin uutuuksista oli viestikoulutuksen käynnistäminen.

1982 Paraisten Öjn-saarella järjestetty Satahanka VI näki jo osan uusista suurista aluksista ja seitsemännelle Satahangalle Rauman Pihluksessa kokoontui ennennäkemätön joukko partioaluksia kaikkialta Suomesta.

Merilippukuntien määrä on kasvanut vuosi vuodelta ja myös maalippukuntien kiinnostus meripartiotoimintaa kohtaan on lisääntynyt. 1990-luvun ensimmäinen Satahanka, järjestysluvultaan kahdeksas, pidettiin taas kerran Saimaan vesillä Pikarniemessä. Kesällä 1998 Satahankojen tarina jatkui uudenlaisessa leiripaikassa Ahvenanmaan historiallisissa maisemissa. Leiri rakennettiin Bomarsundin linnoituksen viereiselle leirintäalueelle ja sen ohjelma kietoutui vahvasti paikan menneisyyteen.

Vuonna 2002 Satahanka purjehti takaisin Manner-Suomeen Hankoniemelle, missä leiripaikkana oli Puolustusvoimilta käyttöön saatu Syndalenin alue. Nyt kuusi vuotta myöhemmin Satahanka rantautuu Turun saaristoon Sauvon Ahtelaan, jossa järjestetään kesällä 2008 kaikkien aikojen yhdestoista Satahanka-leiri.

Lähde 1: <http://satahanka.partio.net/fi>

Lähde 2: PartioWiki

Seuraavina Satahangoista vuorossa olivat numero IV Ahvenanmaalla Bänö-öllä ja V Saimaalla Kyläniemessä. Molemmat olivat oman aikansa edelläkävijöitä. Satahanka IV oli ensimmäinen Ahvenanmaalla järjestetty leiri, kun taas viidennellä Satahangalla valloitettiin yhdessä monille kokonaan uusi ympäristö, Saimaan kanava ja Suomen järvet.

1980-luvulla meripartiotoiminta vakiintui myös taloudellisesti. Meripartiolaiset saivat käyttöönsä erityisesti partiotoimintaan suunniteltuja ja entistä purjehduskykyisempiä veneitä sekä suurempiakin aluksia, jotka olivat ennen kaikkea omia. Vuonna

Vuosi	Nro	Paikka	Leirinjohtaja
1955	I	Parainen, Musfinnö	Rafael "Raffu" Helanko
1960	II	Helsinki, Itä-Villinki	Lauri "Lapa" Winter
1968	III	Rymättylä, Pähkinäinen	Heikki "Jäski" Jääskeläinen
1973	IV	Ahvenanmaa, Föglö, Bänö-ö	Aarno "Impa" Stauffer
1978	V	Saimaa, Kyläniemi	Matti Valtonen
1982	VI	Rauma, Pihlus	Pentti "Pena" Ajanko
1987	VII	Rauma, Pihlus	Pentti "Pena" Ajanko
1992	VIII	Saimaa, Kerimäki, Paasivesi	Jouni Koistinen
1998	IX	Ahvenanmaa, Bomarsund	Kari "Puni" Kiesiläinen
2002	X	Hanko, Syndalen	Mika Runsten
2008	XI	Sauvo, Ahtela	Jouni Riihelä

OINAS 21.3.–20.4.

On aika suunnata kohti uusia haasteita kokka kohisten. Tulet törmäämään uusiin tuttavuuksiin rajojasi rikkoen. Tunne-elämäsi ei horju, sillä olet tukevasti poijuissa kiinni. Ota kaikki irti tästä päivästä!

HÄRKÄ 21.4.–20.5.

Tänään on syytä olla varuillaan, jokin tuntematon aiheuttaa Härälle mielihapaa, mutta kapteenin lailla Härkä ottaa ohjekset omiin käsiin ja tekee yllättäviä löytöjä. Muista että vielä tänään on parempi pysytellä maankamaralla kuin avovedellä.

KAKSONEN 21.5.–21.6.

Puhkut intoa, hääräät kaikkialla ja saatat herättää huomiota toisten keskuudessa positiivisella tavalla. Nauti merellisestä ilmastosta, tartu rohkeasti uusiin tehtäviin ja anna riemun näkyä. Vastakkainen sukupuoli kiinnostuu sinusta tavalla tai toisella.

RAPU 22.6.–22.7.

Rapu, tuo vesistöjen saksikynsi näyttää kyntensä tänään. Päivä ei ole ehkä parhain mahdollinen, mutta iltaa kohden myötätuuli tuo kiinnostavan uutisen. Muista sulkea teltan ovet huolella tai muuten seurauksen voivat olla katalat.

LEIJONA 23.7.–22.8.

Gräyh! Tämän päivän tähtimerkki tietää olevansa tähti. Ja antaa sen myös kuulua muille. Kovasta äänestä huolimatta Leijonat jakelevat ystävällisiä neuvoja ja auttavat apua tarvitsevia. Pienet suhdeongelmat vievät ajatuksia muualle, mutta ne ovat jo väistymässä muille vesille parin päivän sisällä.

NEITSYT 23.8.–22.9.

Paistaako aurinko vai sataako vettä? No problem, olet valmis kohtaamaan haasteet, mutta ennakkoluuloasi saattavat hidastaa vauhtiasi. Kahvila, teltta tai yhteislaulu antaa sinulle inspiraation, josta on hyötyä leirillä.

VAAKA 23.9.–23.10.

Tasapainoinenkö? Sitä ei Vaaka tänään ole. Asiat tai tekemiset horjuvat pahemman kerran. Ilmanpaine on liian korkea, hidasta tai muuten seuraukset ovat ikävät. Loppuviikosta on tiedossa huippumageita merijuttuja.

SKORPIONI 24.10.–22.11.

Olet elementissäsi eli kirjaimellisesti vedessä. Toisin sanoen mahdollinen kuumuus ei ole haitaksi, vaan se edistää monta asiaa. Toivottavasti suhdeasiat ovat vakaalla maaperällä, jotta pystyt luomaan uusia kaverisuhteita.

JOUSIMIES 23.11.–21.12.

Tyyrpuuri, paapuuri vai kohti majakkaa? Jousimiestä askarruttaa kysymysten tulva, mutta onneksi ajatukset alkavat kirkastua pikku hiljaa. Kaikkia alkukuusta syntyneitä odottavat uudet haasteet. Veivaa lippu korkealle ja luovi satamaan päin.

KAURIS 22.12.–20.1.

Olet leirihuuman pyörteissä, kun siitä selviät, on aika heittäytyä uusiin kiemuroihin. Onnellasi selviät hankalien tilanteiden ohi, kunhan mukanas on partioasenne ja aurinkoinen mieli. Turvallisuuksesi takia suosi merireittejä.

VESIMIES 21.1.–19.2.

Ahkeruus, petraat viimeviikkoisia laiskuusiasi. Toimeliaisuus ja yrittäminen ovat tämän viikon avainsanat. Vaara voi väijyä kaislikossa tai telttaviidakossa, joten muista tomeruudessasi pitää kuitenkin silmät auki.

KALAT 20.2.–20.3.

Soluttautuminen porukkaan tai ohjelmaan ei ole Kaloille ongelma. Näin sosiaalista tyyppiä varten leirillä on tiedossa omat aktiviteetit. Uskalla vain olla oma itsesi – kaikkien kanssa – niin huomaat kuinka kaverilistaasi kertyy uusia nimiä.

Särmät solmut?

HOT OR NOT?

Löysät teltat?

satahangan viralliset leiriniisit

Jos istuinalusta sattui unohtumaan kotiin, tyhjä muovipussi ajaa saman asian. Jätessäki on todella kätevää; siihen voit istuttaa karvaiset kaverisikin. Sateen yllättäessä jätessäki toimii myös sadetakkina, kun teet siihen reiät käsille ja päälle.

Jos vaelluskenkäsi sattuvat kastumaan päivän riennoissa, tunge ne illalla nukkumaan mennessäsi täyteen paperia. Ja kas kummaa, kengät ovat aamulla kuivat!

Älä herätä rekkakuskia kesken päiväunien, sillä matkat ovat pitkiä. Myöskään väsynyttä palveluleiriläistä ei kannata mennä häiritsemään kun hän on unten mailla, seuraukset voivat olla tuhoisat!

Kuumana kesäpäivänä on tärkeätä suojata pää. Leirihuvivista saat nopeasti itsellesi päähineen. Kun huvivin kastelee, se virkistää ja viilentää päätä.

Loiskelootan antia toimiston nurkalta.

Pori turvassa niin asiat hoituu, terveiset Turvalle!

Inna&Elli! Katy-tytöt terkuttelee!

Mun telttaporukka ON paras! Big Fun kuus tai kasi -ihan sama, terkut menee sinne kuitenkin!!

Jos sinulla on ne kiiltävät hiukset ja hohtavat silmät, näethän minut Merimieskirkolla, siihen samaan aikaan ;)

Vaikka tuoksahdit hyttysmyrkylle, pidän sinusta silti! t. Katja

Työniloa hoitsu-Tuulille!

Terveinen lämpöinen sinulle, joka istuit edessäni avajaisissa. Olet söpö!

Oikosulun tiimiläiset toivottavat omalle pikkusudarilleen hyvää ja unohtelurikasta leirin jatkoa!

Kissamies! Unohtit Taikasahasi Teltaani. Varpunen käski myös lähettää terveisiä. Nimim. Kissakopteriin!

Kuka on kissamiehen veli? Terv. Arvuuttelija

Toivotamme turvallisesti liikkuvaa leiriä kuljetuksen pilkkihaaremimiehelle! Terveisin 'papin tytär' ja 'pieni, punainen ja kiukkuinen'

Rakkaat kultsipuppelit!! Ikävä on ollut teitä koko viime vuoden... Teitä ja teidän sekoiluja mutta ettehan te mihinkään ole muuttuneet!

Terveiset RPT:n tytöille Kutteriin! Olemme kateellisia oransseista kalastajalakeistanne, ne on tosi POP! terv. Bebat

Eerolle terkkui äitiltä, isiltä, koirilta ja kilpparilta!

Terkuja Turvan Tirriäiselle <3

Kauniille pojalle satamaan terveisiä! Nimim. Eräs vanhempi rouva

VJ-ikäisten kannattaa suunnata sandaalinsa menomesta Trokari Kafeen: sukelluspukumiehet toivotavat tervetulleeksi kaikki yhteistä mukavaa kaipaavat.

Kirsikka Laurikko ja Laura Valkeapää Nuotiotytöistä suosittelevat näkemään edellisiltä leireiltä tuttuja partiokavereita ympäri Suomea ja mahdollisesti myös maailmaa. Hyviksi keskustelunavauksiksi tytöt mainitsevat kysymykset teltan paikasta, kotimaasta ja paikallisesta partio-toiminnasta.

Tsekatkaa partiomuseo! Suomalaisen partiolaisten kannattaa tosin varoa astumasta sisälle useampi huivi päällekkäin kaulassaan, sillä se ei kuulu perinteisiin – vanhat parrat saattavat menettää uskonsa nyky-uorisoon.

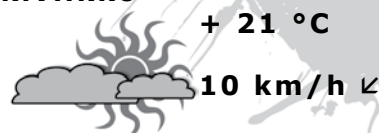
Meripurakk ja sen raumalaismiihistö satamassa tarjoavat joka myöhäisilta kaakaota ja teetä lämmikepuutoksesta kärsiville. Tarjolla myös aitoa ja akuperäistä rauman murretta!

Turvan järjestyksenvalvojat lupaavat palkinnon sille, joka ensimmäisenä saa Turvan isoherrat ja -rouvat omalla ohjelmanumerollaan nauramaan. Käväise siis viihdyttämässä iltavuoroaan Turvan kopissa viettäviä palveluleiriläisiä – varma suosikkikohde vapaa-ajan viettämistä varten!

Cafe Arielin viereisillä jalkapallokentillä raikuvat reippaat huudot, kun pelaajien pallot hyppivät yli sivurajojen. Liity rohkeasti iloiseen joukkoon purkamaan ylimääräisiä aggressioita pallopeleihin – saatat jopa löytää sitä kuuluisaa ystävyttä, joka ulottuu yli rajojen.

Loisketiedotus

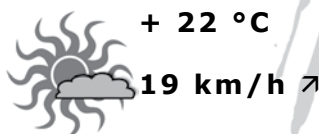
Keskiviikko

+ 21 °C

10 km/h ↘

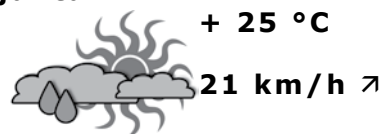
Torstai

+ 22 °C

19 km/h ↗

Perjantai

+ 25 °C

21 km/h ↗

soppalista

Keskiviikko:

Aamupala: Puuro ja kiisseli, leipä
Lounas: Jauhelihakeitto, ruisleipä
Päivällinen: Kanarisotto
Iltapala: Sämpylä, munkki

Torstai:

Aamupala: Puuro, ruisleipä
Lounas: Hernekeitto, leipä, jälkiruoka
Päivällinen: Muusi ja nakkikastike, nakkileipä
Iltapala: Jogurtti, korppu

Perjantai:

Aamupala: Puuro, kiisseli, leipä
Lounas: Makkarakeitto, ruisleipä
Päivällinen: Pasta ja kinkkukastike, salaatti, nakkileipä
Iltapala: Leipä